

SLÉVÁRNA A MODELÁRNA

Nové Ransko, s.r.o.

Nové Ransko 234, 582 63 Ždírec nad Doubravou

Tradice a historie

Již jméno Ransko naznačuje, že zde byly hamry (široko daleko byly slyšet rány kování a výroby železných dejlů). Zdejší region byl bohatým nalezištěm poměrně kovnatých rud a mimo to zde byly hluboké listnaté lesy, kde převládal buk. Tato okolnost umožnila vedle těžby rud i zpracování bukového dřeva na kvalitní dřevěné uhlí. Tento proces se v českých regionech nazýval žďáření (odtud názvy obcí Žďár, Ždírec, Žďárec). Již ve 14. století zde byly rudy zpracovávány. Traduje se legenda o budoucím králi Karlu IV; v době kdy byl ještě králem, se se svou družinou pohyboval v těchto končinách a na Bíleckém brodu řeky Doubravy ztratil podkovu. Novou mu vykovali ranečtí.

První dochované zmínky o železářství v našem kraji jsou kupní smlouvy mezi hamernickými mistry. Počátkem 17. století (uváděn letopočet 1630) přechází zdejší hamry – železářny do rukou šlechtického rodu Ditrichštejnů. Hutě prosperovaly podle toho, jak se dařilo zajišťovat dostatečné množství surovin pro výrobu železa. Někdy bylo nutno několik desítek let čekat, až doroste dostatek kvalitního dřeva vhodného ke žďáření. Poslední největší rozkvet hutí nastal v době, kdy Rakousko – Uhersko začalo s budováním železniční sítě. Na výrobě kolejnic se velkou měrou podílela i ranecká huť. V druhé polovině 19. století zaměstnávala až 1.500 pracovníků, z nichž bylo až 300 slévačů. Slévárenskou tradici lze počítat od roku 1807, kdy Ditrichštejnové instalovali na Ransku dvě kupolové pece dle štýrského vzoru. Rozkvet slévárenství v 19. století je dokumentován celou řadou dochovaných památek (reliéfní práce, náhrobní desky, kříže, ale i odlitky pro vznikající průmysl zpracování dřeva a vodohospodářství). Historie hutní a slévárenské výroby byla přerušena roku 1877, kdy zanikla huť na Starém Ransku, zejména proto že hutě v té době již vyráběly železo rentabilněji pomocí koksu.

Koncem 19. století zde začaly vznikat malé firmy, využívající znalostí a šikovnosti místních lidí. Jednou z nich byla firma Jana Pujmana založená v roce 1885. Jan Pujman byl schopným podnikatelem, který se zabýval vývojem a konstruováním stacionárních pohonů. Jednalo se o benzínové a petrolejové motory, které v té době začaly významně měnit průmysl a vytlačovat zastaralé transmise. Po 1. světové válce, kdy již pracovali ve firmě i synové Jan a Karel, přistoupil k výrobě zemědělských strojů (nejznámější byly mobilní mlátičky a sekačky), kde byly Pujmanovy motory úspěšně používány. Začátkem třicátých let vyvinuli Pujmanové traktor tovární značky „Pluto“.

V té době se firma nazývala „Jan Pujman, továrna na stroje a slévárna“. Bohužel během 2. světové války byla firma donucena pracovat pro říšský zbrojní průmysl a přestože po válce prokázala rodina Pujmanova svou odbojovou činnost, stali se její zástupci národními správci pouze na krátkou dobu. V prosinci roku 1948 byla firma definitivně znárodněna a začátkem padesátých let se stala výhradně slévárnou.

Koncem padesátých a začátkem šedesátých let došlo k přebudování objektů pro potřeby slévárny (byla zvýšena hala slévárny šedé litiny, přistavena další hala a postavena budova modelárny) a rozšířen sortiment výroby o odlitky ze slitin neželezných kovů. Nejvýznamnějším novým materiálem, který byl zaveden začátkem šedesátých let, je doposud odlévaný hliníkový bronz. Slévárna se stala jedním z odloučených provozů podniku Chotěbožské strojírny a později spolu s ním součástí trastru Chemos. Slévárna zaměstnávala 250 až 300 pracovníků; lila se šedá litina , siluminy, cínové bronzi, hliníková bronz a mosaz.

Historie samostatné společnosti.

V roce 2002 slaví Slévárna a modelárna v Novém Ransku 10. výročí existence jako samostatný právní subjekt Společnost s ručením omezeným.

Po roce 1989 se provoz Chotěbožských strojíren stal závodem 6 a společně s Chotěbožskými strojírnami byl zařazen do první vlny privatizace. V té době probíhaly takzvané privatizační porady s poradenskou firmou. Z jednání privatizačních porad vyplynulo, že z původních Chotěbožských strojíren státní podnik, vzniknou samostatné subjekty, buď akciové společnosti, nebo společnosti s ručením omezeným.

Nejprve byla v roce 1991 založena společnost Slévárna a modelárna Nové Ransko s.r.o. a po vyrovnání restitučního nároku s rodinou Pujmanovou, prostřednictvím Fondu národního majetku (dále jen FNM) prodal zbylou část podniku FNM nově vzniklé společnosti. K 1. listopadu 1992, byla zahájena její samostatná podnikatelská činnost.

Vzhledem k enormnímu poklesu požadavků tehdejších tradičních zákazníků, byla společnost nucena ke snížení počtu zaměstnanců a intenzivnějšímu zajišťování nových zakázek, zejména v SRN. Během první poloviny 90tých let došlo postupně ke stabilizaci výrobního programu s mírným meziročním nárůstem.

V druhé polovině 90. let nebyly již výsledky výroby tak přesvědčivé.

Společnost se chovala konzervativně, modernizace postupovala pomalu. Z významných investic, realizovaných v uplynulých 10ti letech, lze jmenovat zprovoznění bezrámové formovny, dílny tepelného zpracování hliníkových odlitků a povrchových úprav odlitků ze šedé litiny, zavedení CAD/CAM systému Pro/ENGINEER pro modelování odlitků a programování CNC strojů nově instalovaných v kovomodelárně. Mimo to byly prováděny drobné reorganizace pracovišť (například reorganizace brusírny, kde došlo k uspořádání brusek a úpravě dopravy materiálu).

Teprve zásadní změnou v systému řízení firmy v první polovině roku 2001 se společnost začíná dynamicky rozvíjet s důrazem na nutné investice v technologiích, efektivní a pružnou výrobu, ale i v samotném zlepšení přístupu k zákazníkům.

Spokojený zákazník je naší prioritou

Tel: 569 669 480 Spojovatelka
569 669 481 Obchodní oddělení
Fax: 569 669 487

<http://www.slevarna.cz>
E-mail: info@slevarna.cz